

Talent Hunter

Iris Pinson

Talent Hunter

Amber Hofman, een succesvolle recruiter is op zoek naar een aantrekkelijke partner, iemand om haar leven mee te delen. Met haar collega Dusty gaat ze in het uitgaansleven van Rotterdam op stap en ontmoet ze Dolf, die zich met zijn filosofisch inzicht identificeert met de Ontdekking van de Hemel en dat als zijn missie voor het leven ervaart.

Via Social Media komt Amber in contact met Frederico, een mooie goddelijke dandy, waarmee ze op zondagmiddag in de Witte Aap afspreekt. Voor een vervolgspraak is Frederico lastig bereikbaar, omdat hij een eigen bedrijf heeft en op internationaal niveau opereert.

Het is een dilemma voor Amber om een keuze te maken. Gaat ze voor Dolf of voor Frederico? Amber besluit om bij Detox coach en Medium Odin een behandeling te ondergaan. Tijdens deze sessie laat Odin doorschemeren dat Amber in haar werk promotie gaat maken en dat ze de liefde van haar leven gaat ervaren.

Na een seksueel hoogtepunt op een rode poef, gevolgd door een hemels weekend op het Christina Onassis Yacht vindt Amber het lastig om één van de twee vriendschappen te beëindigen. In de tussentijd maakt Amber promotie en treed ze bij een innovatief bedrijf in dienst, waar ze zich naar het buitenland laat uitzenden.

Het pad wat ze voor ogen heeft, loopt toch anders dan dat ze zich had voorgesteld en na een beproeving kiest ze voor de liefde van haar leven.

Pinson Publisher
Uitgave: maart 2021

Schrijver: Iris Pinson
Coverontwerp: Pinson Publisher
Foto: Lynne Lancaster
ISBN: 978-90-821929-8-8
© Iris Pinson

Dit boek bevat geen persoonlijk levensverhaal. Wat is het dan wel? Het is fictie. Het verhaal is volledig in de fantasie van de schrijver ontstaan. Alle namen zijn willekeurig gekozen en iedere herkenning van personen berust op toeval.

Deel I – Compositie

Water en olie mengen niet.

Hoofdstuk 1

Hoi, ik ben Frederico. Mijn sterrenbeeld is Leeuw. Ik hou van een vrouw met zelfrespect, een vrouw die de uitstraling heeft van Miss Universe. Een vrouw die me in haar armen neemt en zegt: Frederico, lieverd. Als je jezelf hierin herkent, dan ben ik van jou.

Amber leunde in haar comfortabele stoel achterover en ze sloot haar ogen. Met haar mobiel in haar hand dacht ze na, want ze had op Tinder in een opwelling op het icoontje met het groene hartje getikt toen de foto van Frederico voorbijschoof.

Amber vond Frederico een mooie man. Zijn foto moest in de duinen bij het strand zijn genomen, want ze zag op de achtergrond helmboosjes. De zonnestralen weerkaatsten als lichtgevende kavels op zijn brede geoliede schouders, die pontificaal op zijn selfie waren gepositioneerd. Een stevig getraind lichaam bedacht Amber zelfingenomen. Frederico had een mooi vol Noord-Europees gezicht met donkerblond haar dat strak naar achteren was gekamd, op een haarlok na, die nonchalant over zijn voorhoofd hing. Een stoere donkerblauwe zonnebril schermde zijn ogen af, waardoor ze hem niet in de ogen kon kijken, maar hij was weergaloos mooi.

Met welke woorden zou ze Frederico kunnen verrassen vroeg Amber zich af. Het liefste zou ze nu een afspraak met hem willen maken, maar Amber twijfelde want ze wilde toch iets meer achtergrondinformatie over Frederico verzamelen voordat het tot een afspraak zou komen. Het moest niet zo zijn dat Frederico een miskleun was waar ze onnodig tijd aan zou spenderen.

In het dagelijks leven werkte Amber als recruiter bij Residentialibus, een grote woningbouwcorporatie in de Randstad. De standaardvraag, waarmee ze haar sollicitanten aan het begin van het interview confronteerde was: Wie bewonder je het meest en waarom?

Amber hield er wel van om de kandidaten uit hun comfortzone te trekken en op deze manier de creatieve persoonlijkheid van de kandidaat boven tafel te krijgen. Ze typte dezelfde vraag in bij het profiel van Frederico.

Frederico antwoordde: *Ben Affleck. Een goede acteur en regisseur.*

Amber keek een beetje knorrig naar het antwoord. Ze had gezien zijn gespierde postuur wel verwacht dat Frederico de naam van een succesvolle sportman zou noemen. Terwijl ze ontgoochelt voor zich uitkeek sprong er weer tekst in beeld.

Mijn wens is om met jou op een vlot naar het Land der Liefde te drijven.

Amber kneep haar ogen iets toe, was Frederico een charmeur die haar voor een nachtje wilde neuken of zou ze hem langer kunnen vasthouden vroeg ze zich af.

Amber was een serieuze jongedame, met een rond gezicht en mooie lichtblauwe amandelvormige ogen. Als ze glimlachte, trok automatisch haar bovenlip iets op, waardoor haar voortanden met een onevenredig groot stuk roze tandvlees zichtbaar werden. Haar sluike donkerblonde haren hingen statig over de schouders. Amber stylde dagelijks haar haren, omdat ze een hekel had aan haar fijne krullenbos waar geen land mee te bezeilen was. Door het overmatige stylen oogde haar dunne haarbos dof en sprietig.

Als mens was ze leergierig ingesteld en ze dacht altijd goed na voordat ze een besluit nam. Het oplossen van problemen was haar op het lijf geschreven. Dat kwam door haar zakelijke competentie om eerst de situatie goed te analyseren en de uitkomst hiervan vanuit een praktisch oogpunt op te lossen.

Zich druk maken deed Amber niet, omdat ze voldoende zelfkennis had en over een goed zelfvertrouwen beschikte. Collega's waren jaloers op haar aanpak, want wat er ook gebeurde, alles kwam op zijn pootjes terecht. Maar dat was alleen maar de schijn, want de precisie waarmee Amber was behept, was juist haar valkuil. Soms ging ze nauwkeuring te werk door een extreme focus op de kleinste details te leggen, waardoor ze het grotere geheel uit het oog verloor bij het beoordelen van de kandidaten. Iets wat ze sluw probeerde te verbergen als ze lucht van haar eigen miskleun kreeg.

Amber werkte voor Residentialibus; een voortvarende

woningbouwcorporatie met 85.000 wooneenheden in de portefeuille, die zijn wettelijke en maatschappelijke kerntaken naar behoren uitvoerde. Residentialibus beschikte over een eigen uitvoerende onderhoudsdienst en Amber zag zichzelf als de verbindende schakel tussen Residentialibus aan de ene kant en de sollicitanten aan de andere kant, die als high potentials de kwaliteit van de organisatie moesten opstuwen en waarborgen. Ze was er stelling van overtuigd dat ze door haar inbreng de onderlinge samenwerking voor beide partijen een stuk gemakkelijker maakte.

In de afgelopen jaren was Amber comfortabel in haar zakelijke rol gegroeid, maar privé liep het niet zoals ze zich had voorgesteld. Ze had een paar keer een leuke vriend aan de haak geslagen, maar tot een echte relatie was het nooit gekomen. Als ze met haar vriendinnen ging stappen ontmoetten ze aantrekkelijke mannen, maar meer dan een paar weekeindjes plezier hadden er tot nu toe niet ingezet.

Amber kon zich het moment nog goed herinneren toen ze na het werk met haar collega en vriendin Dusty ging stappen in de binnenstad van Rotterdam. In de Wijnbar spotte ze een aantrekkelijke jongeman, die met zijn vrienden aan de bar stond te praten. Hij oogde nonchalant, maar aan zijn kleding en houding bemerkte Amber dat hij meer in zijn mars moest hebben. Zijn gitzwarte haren waren netjes gekapt met een strakke scheiding aan de rechterkant. Met zijn stoppelige baard zag hij er woest aantrekkelijk uit, maar Amber wist zeker dat deze baard er op maandagmorgen was afgeschoren, wanneer hij bij zijn werkgever naar binnenstapte.

Amber had Dusty aangestoten en ze had glimlachend gezegd: 'Hij is voor mij,' en ze had haar lege glas demonstratief op de tafel neergezet en was bevallig op haar hoge hakken naar de bar gelopen, waar ze met een ondeugende glimlach op haar gezicht zich tussen de mannen begaf en haar bestelling aan de bar plaatste.

'Eén Pornstar Martini.'

Ze kreeg direct de aandacht van de mannen, die haar geïnteresseerd bekeken. De bartender nam de order op en pakte behendig de ingrediënten voor het creëren van de cocktail. In de tussentijd had

Amber oogcontact met de aantrekkelijke man aan de bar. Terwijl ze hem bleef aankijken, schoof ze nonchalant haar dorre lokken over haar schouder naar achteren en glimlachte ze ondeugend naar de man.

De bartender zette de Pornstar Martini op de bar neer, met in het midden van het glas de gehalveerde passievrucht die als een geopend oog de situatie peilde. Voordat ze haar glas oppakte, zocht ze weer oogcontact met de knappe man, die haar nog steeds belangstellend observeerde.

Op een bekakte toon zei hij: 'Dat ziet er heerlijk uit.'

'Mijn lievelingscocktail,' zei Amber zwoel en ze schoof langzaam naar de knappe man toe. Hij pakte zijn halfvolle glas bier van de bar en proostte elegant tegen haar Pornstar Martini. Amber liet er geen gras over groeien want ze had de cocktail bewust met haar linkerhand opgepakt, terwijl ze een kennismakingsgesprekje met de man aan de bar begon.

De geijkte standaardvraagjes gingen over en weer zoals hoe vaak Amber in de Wijnbar kwam en dat het opmerkelijk was dat ze elkaar nog niet eerder hadden opgemerkt. Al nippend van haar cocktail raakte ze tijdens het gesprek met haar rechterhand de bovenarm van de knappe man aan, die Dolf heette. Er ontstond een intieme sfeer, waarbij Amber inschatte dat Dolf wel te versieren was.

Dolf bleek een Amsterdammer te zijn die voor zijn werk in Rotterdam bivakkeerde. Hij bleek een senior-beleidsmedewerker bij de gemeente Rotterdam te zijn. Dolf vertelde dat hij voor de functie was gevraagd vanwege zijn ruime ervaring als adviseur en onderzoeker op het dossier woonruimtebemiddeling. Amber was gecharmeerd van zijn uitstraling en ze vond dat ze met Dolf een klik had, omdat hij in hetzelfde kennisgebied van corporatieland werkte.

'Dag Amber, ik ga ervandoor,' zei Dusty op een zachte toon.

Amber begreep dat Dusty geen aanspraak had in de Wijnbar. Aan haar toonzetting maakte Amber op dat ze het geen probleem vond.

In de tussentijd had Dolf ongevraagd een nieuwe Pornstar Martini voor Amber besteld en zijn hand nonchalant over haar schouder laten glijden. Dolf had zich van zijn vriendengroep afgewend en na een paar cocktails vroeg hij op een charmante toon: 'Zullen we binnenkort iets leuks gaan doen?' Gelijktijdig peilde hij Amber, die hem geamuseerd aankeek maar geen antwoord op zijn vraag gaf.

‘We kunnen ergens wat gaan eten of een stukje gaan wandelen?’ stelde Dolf voor.

Amber pakte zijn hand vast en ze zei samenzweerderig: ‘We kunnen straks alvast een wandeling maken,’ en ze nam een slok van haar cocktail. Dolf glimlachte zelfingenomen, zette zijn lege glas op de bar neer, pakte Amber bij de hand en zei op een gepaste toon: ‘Lets do it now.’

Het viel Amber tegen, want het was nog een behoorlijke wandeling naar het appartement van Dolf. Of het nu door de cocktails kwam wist ze niet, maar ze was bekaf toen hij de sleutel in het slot stak en de voordeur opende.

Amber volgde Dolf door de gang naar de woonkamer. Een modern ingericht kamer die eerder leeg dan bewoond leek met een minimalistisch aantal objecten, die op een massief kersenhouten vloer stonden. Aan het plafond waren klassieke houten balken gemonteerd, die een rustieke uitstraling creëerden.

Dolf liet er geen gras over groeien, pakte Amber om haar heupen vast, trok haar langzaam naar zich toe en hij keek haar verlangend aan. Voordat ze überhaupt iets had kunnen zeggen, kuste Dolf haar liefdevol op de mond. Ze voelde zijn warme handen over haar lichaam glijden en ze bood geen weerstand toen hij haar uitkleedde en naar zijn slaapkamer meetroonde.

...

‘Amber, het lukt me niet om de juiste kandidaat te traceren. Heb jij nog een tip?’ vroeg Dusty, die bij Woningbouwcorporatie Residentialibus als recruiter was belast met het werven van onderhoudspersoneel.

Amber draaide zich om en ze rolde met haar bureaustoel naar de flexplek van Dusty. Ze keek op het scherm mee naar de selectielijst die Dusty had klaargezet en zei: ‘Ik moet je helaas gelijk geven, want op dit moment zijn de medewerkers voor gebouwenbeheer schaars. De ideale kandidaat moet in staat zijn om het installatiebeheer te regelen, maar ook de verantwoordelijkheid te kunnen dragen voor het onderhoud van de installaties en de bouwkundige onderdelen. Pasgeleden heb ik nog een cv van een sollicitant gezien, waar volgens mij installatie- of

elektrotechniek op mbo-niveau bij het opleidingsniveau stond. Ik zal kijken of ik hem kan terugvinden,' zei Amber en ze rolde met haar bureaustoel weer terug naar haar eigen werkplek.

Het kostte Amber een kwartiertje, maar ze vond het cv.

'Dusty, ik heb hem gevonden. Ruben Deen.'

Dusty draaide zich om en ze rolde met haar bureaustoel naar de flexplek van Amber, die het profiel van Ruben op haar scherm had staan. Dusty pakte de muis over en ze scrolde door het profiel van Ruben.

'Perfect, dit is de kandidaat waar ik naar op zoek ben. Kijk, hij heeft ervaring om met de inkopers en de huismeesters samen te werken, maar ook de vaardigheden voor het rapporteren van de activiteiten. De ultieme kandidaat moet contacten onderhouden met de huurders en de uitvoerende bedrijven,' zei Dusty opgetogen.

Dusty keek eerst om zich heen, toen ze zag dat er geen collega's in hun directe omgeving zaten, keek ze Amber ondeugend aan, wees naar de foto op het cv van Ruben en ze zei op een zachte toon: 'Aantrekkelijke gozer om te zien. Trouwens, hoe is het met die Frederico op Tinder afgelopen? Ik vond hem smashing met die brede schouders op dat kleine fotootje.'

Amber glimlachte geheimzinnig en zei: 'Ik twijfel nog om een date met hem te maken. Het ziet er allemaal iets te perfect uit. Overigens was het gisterenavond met Dolf niet onaangenaam. Hij kon lekker neuken en het was een verbale charmeur. Ik wil nog wel een paar weekeindjes bij Dolf in zijn appartement doorbrengen.'

Amber spiedde om zich heen en fluisterde: 'Weet je wat hij zei?'

Dusty schudde nieuwsgierig haar hoofd, omdat ze graag de smeüige details wilde horen.

'Volgens Dolf, verloor hij zijn zwaartekracht toen hij in mij klaarkwam. Ik moet toegeven dat hij een rare duikeling maakte en het was ook nog eens een raar standje. Dolf heeft een grote rode fluwelen poef op wielotjes. Ik moest op mijn handen en knieën en met mijn kont naar achteren op de poef plaatsnemen. Dat was toch wel een aparte ervaring om door de woonkamer op een rijdende fluwelen poef geneukt te worden.'

Dusty was sprakeloos en ze keek Amber smachtend aan, in de hoop dat ze nog meer zou vertellen.

‘En toen?’ vroeg Dusty.

‘Nadat hij kwam, plofte hij op me neer waardoor het aanvoelde alsof de poef gelanceerd werd,’ zei Amber lachend.

‘Heb je je hoofd dan niet tegen de muur gestoten,’ vroeg Dusty bezorgd.

‘Nee, want die grote poef rolde tegen de bank en ik had mijn armen ter bescherming al uitgestoken,’ grinnikte Amber.

‘Ik wil dit nog wel een paar keer meemaken. Misschien is Dolf wel iemand om wat langer aan het lijntje te houden. Frederico moet ik nog verder onderzoeken en die hou ik wel via Tinder aan de praat. Als Dolf de volgende keer tegenvalt, dan overweeg ik om hem voor Frederico in te wisselen,’ zei Amber zelfverzekerd.

‘Wanneer ga je weer eens een date voor jezelf regelen?’ vroeg Amber aan Dusty.

‘Ik ben uitgekeken op Tinder. Voor mij is het niets anders dan een ordinaire vleeskeuring. Het blijft eigenlijk altijd maar bij een weekendafspraak en soms ben je ook weer blij dat je van zo’n afspraakje af bent. Via via heb ik vernomen dat de datingsite Inner Circle iets voor hoger opgeleiden is. Ik overweeg om hiermee aan de slag te gaan,’ zei Dusty vol zelfvertrouwen.

...

Amber en Dusty waren na het behalen van hun diploma Human Resource Management op de Hogeschool aangenomen bij Residentialibus; een woningcorporatie die kort ervoor met enkele kleine woningbouwcorporaties in de regio Rotterdam was gefuseerd. Een groot deel van de oud-medewerkers was op eigen initiatief vertrokken, omdat ze zich niet meer in deze nieuwe organisatie thuisvoelden.

Nadat de reorganisatie had plaatsgevonden, deden Amber en Dusty hun eerste recruitment ervaringen op. Vol enthousiasme gingen ze aan de slag met het werven van geschikte kandidaten en als ze een match hadden, gaven ze elkaar een high five.

In het begin waren ze vooral bezig met het zoeken naar de juiste

kandidaten op mbo-niveau en maakten ze zich de kneepjes van het vak eigen door focus te houden op het proces van de sollicitatiegesprekken. Amber kon zich haar eerste zelfstandig gevoerde interview nog goed herinneren. De Hr-manager was er ter ondersteuning bij aanwezig. Amber had zich goed ingelezen in het cv van de kandidaat en ze had voor de zekerheid op Social Media zijn profielen bekeken of er geen rare foto's of berichten op stonden.

Het sollicitatiegesprek was voor de functie portier. In de beleving van Amber was het een mooie en eenvoudige functie, waarmee ze haar eerste echte ervaring als recruiter kon opdoen. Nadat ze de kandidaat had ontvangen voelde ze ondanks haar grondige voorbereiding een onderhuidse spanning. Het gesprek verliep niet zoals ze zich had voorgesteld. De kandidaat kwam in het begin introvert over, maar toen hij eenmaal aan het woord was kon hij zijn mond niet meer dichthouden. Amber vond het lastig om deze man de mond te snoeren. Ze zat in een tweestrijd. Aan de ene kant was hij gezien zijn diploma's en werkervaring de perfecte kandidaat waar Residentialibus al langer naar op zoek was, maar aan de andere kant kreeg Amber geen vat op het interview om een goed inzicht in de competenties van de kandidaat te krijgen. De Hr-manager had twee keer moeten ingrijpen om de competenties, persoonskenmerken en drijfveren van de kandidaat helder te krijgen.

Na het interview volgde er een gesprek met de leidinggevende van Amber die waarschuwde dat ze alleen maar naar een bevestiging van haar oppervlakkige eerste indruk had gezocht. Een leerpunt, iets wat Amber serieus had genomen.

Het volgende interview verliep gestructureerd, wat Amber het gevoel had gegeven dat ze voor de juiste koers had gekozen. Alle gesprekken die volgden, gingen Amber goed af, waarna ze in haar rol groeide en excellent presteerde.

Haar passie was het zoeken van goede sollicitanten om de organisatie van de juiste kennis en ervaring te voorzien. Goede kandidaten waren schaars en Amber zette alle middelen in voor de ideale mix van sourcing- en branding in de communicatiekanalen om haar persoonlijke 'war on talent' te winnen.

...

Na een dag hard werken kwam er in de vooravond een pushberichtje van Frederico binnen.

...Let me show how sweet I could be, sharing your love with me...

Amber keek naar de lieve tekst van Frederico en ze bekeek zijn foto. Het was een spetter. Misschien was het wel slim om op twee paarden te wedden en naast Dolf ook met Frederico aan de slag te gaan en ze typte de volgende tekst: *Ben je een vroege vogel of een nachtbraker?*

Het antwoord dat volgde was: *Allebei.*

Het irriteerde Amber, want dat was geen antwoord. Maar ze wilde Frederico niet door haar vingers laten glippen en in een opwelling typte ze: *Wanneer zullen we afspreken?*

Frederico antwoordde: *Zaterdagochtend om twaalf uur? De vroege vogel die de nachtbraker opvolgt.*

Nu moest Amber glimlachen. Frederico liet er geen gras over groeien.

Hoofdstuk 2

Vlak voor middernacht probeerde Amber het Café De Witte Aap binnen te komen. Het was erg druk binnen en buiten stonden op het trottoir en het terras groepjes mensen met halfvolle glazen in de hand te kletsen. Zelfverzekerd keek ze in de rondte of ze haar Tinder date Frederico herkende.

Amber had thuis een paar uur voor de spiegel staat dreutelen, omdat ze niet wist wat ze moest aantrekken. Ze streefde elegantie na, dus besloot ze geen broek te dragen. Een rok onderstreepte haar vrouwelijkheid. Een wit shirt had ze weer uitgetrokken, omdat dit niet mysterieus genoeg was. Ze had uiteindelijk gekozen voor een strakke zwarte leren rok met een sexy rits, die vanaf de zoom omhoog opengeritst kon worden. Omdat het een behaaglijke zomeravond was had Amber een bijpassend crêpe de Chine topje aangetrokken. Het geheel had ze afgemaakt met een paar rode pumps en een rood leren handtasje. Toen ze haar lippen met vuurrode lipstick had gestift, schoof ze tevreden haar stugge haren over haar schouders naar achteren.

Op de foto had ze Frederico bestudeerd. Hij zag er sportief uit, maar Amber schatte in dat hij casual gekleed zou zijn. Zeker gezien het publiek van De Witte Aap, waar Frederico bekend moest zijn, anders sprak je hier niet af. In het verleden was Amber tijdens een kroegentocht in De Witte Aap beland dat als bruin café een bijzondere ervaring is vanwege het gevarieerde publiek. Veel studenten, maar ook het type 'zakelui' lopen hier rond.

Amber spotte Frederico aan de bar. Hij had de donkerblauwe zonnebril die hij op de foto droeg op zijn voorhoofd naar boven geschoven. Ze hadden oogcontact en Amber stuwde zich door de drukte naar de bar waar Frederico stond. Wat Amber zag, beviel haar. Frederico had een goddelijk lichaam. Hij droeg een bruine skinny broek met een wit linnen overhemd, waarvan de bovenste knoopjes nonchalant open stonden en waarbij zijn gebruikte huid dominant in het oog sprong. Ze zag in zijn ogen dat ze bij hem in de pul viel.

‘Hoi, ik ben Amber.’

Frederico stak zijn hand uit, bekeek Amber terwijl hij zijn hoofd zachtjes schudde met een gelukzalige blik in zijn ogen. 'Je bent subliem,' pakte de hand van Amber en kuste elegant de bovenkant.

Amber was uit het veld geslagen, want ze had zich voorgenomen om de avond op te bouwen en daarna het besluit te nemen of ze iets met Frederico zou ondernemen. Een verlangen naar seks was niet verkeerd, maar zo'n uitspraak dat ze subliem was, insinueerde op flirtgedrag.

De nacht met Frederico in De Witte Aap transformeerde in een onvergetelijke droom. Wie wil er nu niet gezien worden met een sportieve man die er onberispelijk uitziet, waardoor Amber hem de hele nacht alleen maar verliefd kon aankijken. Frederico had meer niveau dan Dolf, die al rijdend op zijn rode fluwelen poef door de kamer als een hitsige haas vrouwen neukte. Amber zag Frederico hier niet voor aan. Frederico was een man die klasse uitstraalde.

Amber had het gevoel dat ze Frederico al jaren kende; het gesprek verliep informeel en ontspannen. Gelukkig had hij wel zijn zonnebril van zijn voorhoofd afgehaald nadat ze hadden kennisgemaakt.

Frederico beschikte over een uitgesproken charisma, want ze zag dat verschillende vrouwen hem belangstellend observeerden en stiekem flirten. Amber had besloten om niet de non uit te hangen, want dat zou bij Frederico tot verwarring kunnen leiden. Ze was sexy gekleed in haar zwarte leren rok, waarvan ze de rits op haar rechterbovenbeen in de loop van de nacht iets verder had opengeritst. Haar sexy zwarte kanten bh was door de elegante blouse zichtbaar. Amber had gedurende het gesprek aan de bar opgemerkt dat de ogen van Fernando regelmatig op haar borsten waren gefixeerd. Ze genoot van de emotionele interactie die zich ontwikkelde. In de tussentijd had Amber al het besluit genomen om de nacht met Fernando door te brengen of liever gezegd, ze droomde ervan.

Vlak voor sluitingstijd keek Frederico Amber omfloerst aan, wachtte bewust om de spanning op te voeren en in de tussentijd peilde hij haar ongemerkt. Veel werk had Frederico niet aan Amber want ze volgde hem slaafs, omdat haar onbevredigde seksleven aan haar knaagde en

Frederico een onbeheersbare lust in haar lichaam en geest had losgemaakt.

Onderweg in de taxi naar zijn appartement had hij liefdevol in het oor van Amber gefluisterd dat ze zijn verrassing was, terwijl hij de rits van haar rok volledig omhoog schoof, zijn vingers onder haar rok liet glijden en aan de binnenkant van haar dij liet rusten. Hij liet zijn lippen op de lippen van Amber rusten, maar kuste haar niet. Daarna keek hij Amber aan en vroeg bezorgd: 'Maakt je vibo overuren?'

Amber sloot haar ogen, probeerde haar dijen die in het bovenste deel van de strakke rok klem zaten, iets te spreiden en ze fluisterde: 'Ja, maar niet vannacht.'

'Vannacht ervaar je het land der liefde...' fluisterde Frederico, kuste Amber teder in haar nek, terwijl hij zijn andere hand langzaam over haar schouder liet glijden, op haar borst liet rusten en deze begon te masseren.

De taxichauffeur parkeerde de taxi voor het appartementencomplex de Hoge Heren en opende het portier van de achterbank. Amber had snel de rits van haar rok naar beneden getrokken. Hand in hand had Frederico Amber naar de lift geleid. Toen hij in de lift op het knopje van de 32^e verdieping drukte, draaide hij zich om, trok Amber naar zich toe en kuste haar innig.

Na binnenkomst in zijn appartement troonde hij Amber mee naar zijn slaapkamer, waar ze hem met hunkerende ogen had aangekeken. In het rode lamplicht ontkleedde Frederico Amber beheerst met de elegantie van een heer die een vrouw respecteert, maar het ging niet snel genoeg naar de zin van Amber, want de rest deed ze zelf. Haar zoenen ging over in dierlijk gekluis, want Amber had haar lust niet meer onder controle. Nog voordat Frederico er erg in had, had ze zijn eikel al in haar mond en zoog ze eraan alsof haar laatste minuten waren geslagen aan het infuus met levenselixer. Dit was de hoogste vorm van opgekropte gefrustreerde geilheid die Frederico nog niet eerder in zijn seksleven had meegemaakt.

Toen Amber de volgende ochtend wakker werd, keek ze onderzoekend om zich heen. Ze had vannacht met Frederico in De Witte Aap veel te veel glazen wijn gedronken. Naast haar lag Frederico in een diepe slaap. In de binnenvallende zonnestrallen bekeek ze het lichaam van

Frederico. Het was een mooie man, die ze bestempelde als de perfecte verschijning. Zijn mooie gladde huid die een enorme spiermassa overkapte, een perfect lichaam, maar ook zijn mooie wimpers en volle mond. Alles was heerlijk aan Frederico. Amber keek in de rondte en ze had geen idee op welke adres ze zich bevond. Ze was behoorlijk aangeschoten in de taxi gestapt, had niet opgelet toen ze in de lift stapte en ze was Frederico blindelings naar zijn appartement gevolgd. De slaapkamer vond ze apart ingericht. Een groot klassiek bed bekleedt met beige fluwelen stof waarvan het beddengoed bestond uit dieprode zijden lakens, die aan het voeteneinde op een hoop waren geschoven. Een iets te pompeuze inrichting voor een gestileerde man als Frederico. Amber keek naar Frederico en ze voelde een enorme passie voor hem. Ze ging op haar zijde liggen en liet haar hand over het lichaam van Frederico langzaam naar beneden glijden, terwijl Frederico zijn ogen voorzichtig opende en Amber haar gang liet gaan.

...

‘Werving is verleiding,’ zei de cursusleidster kordaat. Amber en Dusty hadden zich op verzoek van de Hr-manager Menno ingeschreven op een vervolgcursus voor het rekruteren van personeel. Een uitstekende cursus om de nieuwe kneepjes van het vak onder de pet te schuiven had Menno enthousiast gezegd.

De cursusleidster, die Kim heette stond voor een groot scherm met een presenter in haar hand en ze begroette de cursisten enthousiast, die in een halvemaan opstelling voor haar hadden plaatsgenomen. Ze drukte op het knopje van de presenter, waarna een nieuwe PowerPoint slide op het scherm sprong. Op de afbeelding waren twaalf bruine eieren en een wit ei op een schaal afgebeeld. Erboven stond de tekst: Zoek jij nummer dertien in het dozijn?

‘Wie wil er een reactie op deze afbeelding geven?’ vroeg Kim, die afwachtend naar de groep keek. Een jongeman antwoordde: ‘U geeft aan dat we eigenlijk te veel in een grote bak met dezelfde kandidaten aan het wroeten zijn.’

Een paar cursisten schoten in de lach, waarop Kim uitermate serieus antwoordde: 'Dat klopt, maar ik zoek nog iets meer nuance,' en ze keek afwachtend naar de groep.

Een andere cursist zei: 'Eigenlijk zijn we op zoek naar het schaap met de vijf poten. Iemand die ruime ervaring in een bepaalde industrie heeft, hij of zij mag niet ouder zijn dan vijfendertig jaar en het mag niets kosten.'

Enkele cursisten uit de groep knikten bevestigend.

'Ik denk dat je hiermee de spijker op zijn kop slaat. Recruiters worden aan het werk gezet om kandidaten te werven op basis van richtlijnen die onrealistisch zijn, waarbij het profiel met de beste bedoelingen wordt opgesteld door medewerkers die hier geen ervaring mee hebben,' zei Kim. 'De kunst is om de werkzoekenden te verleiden met een afbeelding, waardoor de kansrijke kandidaten langer op de bedrijfswebsite met de vacatures blijven en uiteindelijk ook solliciteren. Werkzoekenden screenen in een fractie van een seconde of ze op een interessante website terecht zijn gekomen. We gaan dadelijk aan de hand van enkele opdrachten modellen uitwerken om de juiste kandidaten te verleiden,' zei Kim enthousiast.

Amber en Dusty hadden het er druk mee. Ze vonden het een goede cursus, die hun passie stimuleerde en Kim gaf nieuwe invalshoeken die ze uitstekend bij Residentialibus konden inzetten om de juiste technische medewerkers aan zich te kunnen binden.

In de middag moesten ze aan de slag met het werven van lastige bereikbare beroepsgroepen zoals technische IT'ers. Amber en Dusty bepaalden de prioriteiten van de wervings- en selectiemodellen voor het binden van IT'ers zoals de mogelijkheid voor het thuiswerken.

'Hebben jullie rekening gehouden met het Nieuwe Werken bij Residentialibus? Kunnen medewerkers ook daadwerkelijk bepalen op welke tijden en op welke plaats ze willen werken als er technische storingen zijn?' vroeg Kim, toen ze naast Amber en Dusty stond.

'We streven naar een goede balans tussen werk en privé,' lichte Dusty toe.

'Wat is jullie oplossing voor het feit dat IT'ers hoge eisen stellen aan de inhoud van hun functie. Voor werk met weinig uitdagingen, komen ze echt niet in beweging,' zei Kim.

‘Tijdens het eerste sollicitatiegesprek is het onze taak om hun wensenlijst inzichtelijk te krijgen,’ zei Amber resoluut.

‘Gaat het alleen om de hoogte van het salaris, de auto van de zaak en het carrièreperspectief? Of speelt de thuissituatie een rol en is de nieuwe collega geïnteresseerd in een vrije pappa- of mammadag? Met de verkregen informatie stellen we het profiel op en stemmen we het aanbod hierop af,’ lichte Dusty zelfverzekerd toe. ‘Het moet niet zo zijn dat een medewerker graag thuis wil werken, maar in feite zijn niet verworven vrije pappadag naleeft en niet doet wat hij zou moeten doen. Als de sleutel voor de motivatie de hoogte van het salaris is, moeten we een goed aanbod neerleggen en dan zal de medewerker thuis willen werken om de files te omzeilen, wat zal leiden tot een betere arbeidsintensiteit voor Residentialibus.’

Amber knikte om het betoog van Dusty te bevestigen. Kim gaf nog een paar aanwijzingen zoals de ontwikkelingsmogelijkheden, maar ook het inzetten van referral recruitment waarbij de IT-medewerkers van Residentialibus in de werving betrokken worden. Ze zullen nooit slechte kandidaten aanbevelen.

In de auto naar huis kletsten Amber en Dusty aan een stuk door over de cursus en welke elementen ze zelf bij Residentialibus gingen inzetten.

‘Laatst had ik een interview met een kandidaat voor de functie Verhuurmedewerker Frontoffice. Een parttimebaan nota bene,’ zei Amber hooghartig.

‘We zoeken hiervoor mensen die stevig in hun schoenen staan en die onder een hoge werkdruk kunnen presteren. De potentiële huurders zijn niet altijd de gemakkelijkste klanten. Uit een groot bestand met sollicitanten heb ik een paar kandidaten geselecteerd, die ik goed vond aansluiten met hun opleiding en ook schriftelijk daadkrachtig overkwamen zoals senior beoordelingen met minimaal tien jaar werkervaring. De afspraken voor de eerste ronde waren snel ingepland, omdat het geen vakantieperiode was. Maar dan komt het,’ zei Amber hoogst geïrriteerd. ‘De eerste kandidaat op dinsdagmorgen komt arrogant over. Ik stel mijn gebruikelijke openingsvraag: Wie bewonder je het meest en waarom? De vrouw, die veertig jaar oud is kijkt me aan en vraagt: Waarom stel je van dat soort nutteloze vragen?’

Dusty keek Amber verbaasd aan en zei: 'Wat een hooghartige tante zeg. Ze wordt uitgenodigd voor een gesprek en wij als Recruiters moeten haar persoonlijkheid inzichtelijk krijgen om te kunnen bepalen of deze kandidaat in het personeelsbestand van Residentialibus past. Zo'n kandidaat zou je gelijk naar huis moeten sturen. Heb je dat dan niet gedaan?'

'Ik heb het gesprek kort gehouden en na een half uur heb ik van haar afscheid genomen,' snoof Amber.

'Daarna zat kandidaat nummer twee op de bank bij de receptie klaar voor een sollicitatiegesprek. Deze vrouw was geen haar beter. Ze ging vragen aan mij stellen, terwijl ik nog niet klaar was met de introductie van de procedure. Ze vuurde een lading vragen op me af over het tekenen van huurovereenkomsten en sleuteloverdrachten met huurders. Ik heb vriendelijk gevraagd of ik eerst mijn verhaal mocht afmaken. Daarna volgde er weer enkele vragen, waar ik geen zin meer in had om deze te beantwoorden. Voor de goede orde heb ik nog een paar referenties aan haar gevraagd en daarna heb ik het gesprek beëindigd. Op dit soort bijdehante tantes zit Residentialibus echt niet te wachten,' zei Amber met een diepe zucht.

'Maar heb je nu wel iemand aangenomen?' vroeg Dusty.

'Ja, uiteindelijk heb ik een jongedame gevonden die toe was aan de tweede stap in haar carrière. Ik weet zeker dat ze goed binnen het team past,' zei Amber tevreden.

'Dan had ik meer geluk met die medewerker gebouwenbeheer Ruben Deen. Hij had de goede papieren, de juiste ervaring en hij kon gelijk aan de slag, zei Dusty. Waarop Amber haar hoofd opzij draaide en vals glimlachte: 'Volgens mij heb je een oogje op Ruben.'

Toen ze op de snelweg in de file stilstonden keek Amber opzij en ze zag in de auto naast haar een aantrekkelijke man. 'Wat een spetter zeg!' Dusty keek ook door het raampje opzij en ze zei bits: 'Je hebt alleen maar oog voor kerels. Je lijkt wel een nymfomane. Wat ben je van plan met Frederico en Dolf?'

'Ik ga voor Frederico,' zei Amber en ze vertelde in geuren en kleuren alle romantische details van het afgelopen weekend met Frederico.

'Ben je dan met hem mee naar huis gegaan?'

'Ja, wat is daar mis mee?' zei Amber hautain.

‘Dat zou ik nooit doen de eerste keer. Je weet maar nooit,’ waarschuwde Dusty. ‘Ik vind het niets voor jou om je zo te laten gaan, of had je weer te veel alcohol gedronken?’

Amber snoof, trok haar mondhoek iets naar beneden en ze zei met een opgetrokken bovenlip: ‘Hij was goddelijk mooi en hij kon neuken als de beste. Weet je, ik ben nog nooit zo lekker opgezet en’

Langzaam trok de file op en toen Amber weer op volle snelheid de weg vervolgde, zei ze: ‘Weet je wat Frederico de volgende morgen tegen me zei?’ en ze draaide haar hoofd naar Dusty.

‘Ik ben z’n verslaving. Vanaf het moment toen hij mijn foto op Tinder swipte voelde Frederico al een verbinding met mij, zonder me ontmoet te hebben. Nu hij mijn lichaam heeft gevoeld, is hij ervan overtuigd dat er een root connection is. Mijn lichaam zendt onzichtbare signalen uit die hij als zijn verslaving ervaart,’ vertelde Amber vol passie.

Dusty stuurde de voorruit naar buiten en ze verwonderde zich over de droomwereld waarin Amber was binnengezogen. Toen Amber haar mond hield, zei Dusty: ‘Ik wilde het komend weekend gaan stappen en ik hoopte dat je mee zou gaan. Maar als ik je zo hoor, denk ik dat je geen tijd hebt.’

Amber lachte en zei: ‘Ik ga met je mee, want Frederico zit voor zijn werk alweer in het buitenland.’

‘Hoe zit dat dan met Dolf?’ vroeg Dusty voorzichtig.

‘Frederico is nummer een en Dolf is voor mij de smart follower,’ zei Amber lachend.

‘Moet je dan geen afscheid van Dolf nemen? Is het niet ingewikkeld om twee mannen tegelijk aan het lijntje te houden?’ vroeg Dusty.

‘Misschien wel. Dolf heeft een appartement in Rotterdam, maar hij woont in het weekend in Amsterdam,’ zei Amber.

‘Jezus Amber, ben je ook bij Dolf in zijn appartement geweest? Je moet nooit de eerste keer met een man mee naar huis gaan. Ik dacht dat je naar een hotel was gegaan,’ zei Dusty verontwaardigd.

‘Volgens mij ben je een beetje jaloez,’ snoof Amber met haar opgetrokken bovenlip.

‘Trouwens, heb je nog iemand op niveau via die datingsite IC kunnen strikken?’ vroeg Amber.

‘Ik heb wel contact met een paar leuke serieuze mannen, maar nog geen afspraak,’ zei Dusty.

‘We gaan er komend weekend voor!’ zei Amber, terwijl ze haar auto voor de deur parkeerde.

...

Gearmd en verkleed in de jaren zeventig glitterkleding liepen Dusty en Amber over de kade van de Maasboulevard op weg naar de Seventies Party aan boord van het stoomschip The Partyzone. Ze strompelden op de hoge plateauzolen over de ongelijk geplaveide kade.

‘Ik kan me niet voorstellen dat onze moeders vroeger op dit soort schoenen konden lopen, laat staan dansen,’ zei Dusty lachend.

‘Tof idee van je om de tickets via internet te bestellen,’ zei Amber, terwijl ze zich verstepte en aan Dusty vastgreep.

‘Ik las op Internet dat de coverband B70 de perfecte band is, die alle bekende disconummers covert. Ik moet nog zien hoe ik de avond ga overleven op deze plateauzolen,’ zei Dusty lachend.

In de overdekte gangway hingen muziekboxen waaruit de muziek van de BeeGees en Gloria Gaynor stoomde, waarop Amber met haar heupen begon te swingen en de broekspijpen van haar soulbroek op de muziek meezwaaiden.

‘Je wilt niet weten hoe vaak mijn moeder deze muziek vroeger in mijn jeugd op de radio loeihard aanzette en meezong. Ik ken alle teksten uit mijn hoofd,’ zei Amber lachend en ze begon luid mee te zingen.

Dusty trok haar strakke glitter minirokje een stukje naar beneden dat door het strakke elastiek over haar bovenbenen omhoog schoof.

Nadat ze waren ingecheckt, liepen ze de grote ontvangsthal van het stoomschip binnen. Ze keken hun ogen uit, want alle gasten waren net zoals zichzelf met glitters uitgedost.

De avond begon met een uitgebreid buffet. Amber en Dusty schepten verschillende keren hun bordjes vol en ze gingen bewust aan de grote tafels bij andere gasten zitten. Om het gesprek aan tafel op gang te helpen riepen ze enthousiast: ‘Wat een heerlijk buffet! Wat vind jij het lekkerst?’

Hier hadden de meeste feestgangers wel een mening over en op deze manier raakten ze in gesprek met een vriendenclubje. Het waren

spontane kerels, die voor hun maatje een vrijgezellen party hadden georganiseerd. Hij zou volgende week in het huwelijk treden en dat moest uitbundig worden gevierd. Ze droegen allemaal funky afro pruiken, die veel te groot waren, met overdreven grote zonnebrillen.

Dusty was niet bij het vriendenclubje weg te slaan en ze bleef krampachtig in hun buurt hangen.

Amber stootte Dusty aan en zei: 'Kom, het is hun feestje laat die mannen onder elkaar hun ding doen. We moeten ons hier niet tussen opdringen.'

Dusty keek Amber verontwaardigd aan en zei: 'Heb je het dan niet door?'

Amber keek haar verbaasd aan en ze trok ongeïnteresseerd haar schouders op.

'Een van die vrienden is Ruben Deen. Die daar met dat oranje shirt met franjes,' fluisterde Dusty opgewonden.

Na het diner verzonk het buffet in de vloer, waardoor er een grote dansvloer ontstond. Grote glimmende zilveren ballen met ronddraaiende lichten kwamen uit het plafond zakken. De toon was gezet. Discomuziek klok uit alle hoeken en gaten en de dansvloer liep vol met gasten, die allemaal uitbundig gekleed waren. Amber en Dusty voegden zich ertussen, ze hadden hun plateauzolen aan de kant gegooid en gingen op hun blote voeten op de discomuziek los. Dit was nu zo'n feest waar alles perfect was. Het schepte een ontspannen gevoel, waar ze als hardwerkende vrouwen hard aan toe waren na alle drukte van de laatste tijd bij Residentialibus. Ze dansten lukraak met iedereen die even zonder partner op de dansvloer stond. Het maakte niet uit wie er voor hun neus stond, iedereen was toch verkleed.

Tegen middernacht had Dusty zich tot ergernis van Amber volledig in de groep van het vrijgezellenfeest geïnfiltreerd. Dusty had haar hand kunnen leggen op Ruben en ze stond met hem in het midden op de dansvloer te swingen, waar één van de vrienden achter Dusty was gaan staan en met zijn handen op haar heupen op het ritme van het disconummer meedeinde. Daarna liet Ruben zich op de overvolle dansvloer op zijn knieën zakken en rapte hij op de muziek: *'Play with me tonight baby?'*

Dusty lachte uitdagend en ze zong daarna luidkeels mee: *'It's ladies night and the feeling is right.'*

Waarna Ruben weer omhoog kwam, Dusty om haar heup pakte en op het ritme van de muziek meedanste en zong: *'Party here, party there, everywhere. This is your night baby ...'* Terwijl hij Dusty langzaam naar zich toetrok en in het midden op de overvolle dansvloer kuste.

Hijgend maakte Dusty zich los en fluisterde: *'This is my night, lets celebrate!'*

Amber zag op de overvolle dansvloer de hand van Ruben onder het topje van Dusty glijden. Amber glimlachte in zichzelf en ze vond dat Dusty dit avontuur had verdiend. Ze was een mooie meid, maar veel te serieus en absurd gericht op perfectie dat weinig ruimte overliet voor uitspattingen, laat staan een hitsige one-night-stand. Ruben was het schot in de roos en misschien was het nu eens goed dat Dusty uit haar dak kon gaan. Was dit nu eindelijk de start van de nieuwe Dusty? Terwijl Amber Dusty op de dansvloer bekeek, zag ze dat Dusty haar hoofd achterover hield en dat Ruben haar nek kuste.

Amber ging aan de bar een glas wijn halen en toen ze terugkwam waren Dusty en Ruben verdwenen.

Dusty had Ruben zijn gang laten gaan onder haar shirtje. Ze had het heerlijk gevonden toen hij haar nek kuste. Langzaam had hij Dusty naar de zijkant van de dansvloer gemanoeuvreerd, haar hand gepakt en haar mee naar buiten naar het achterdek geleid.

In een donkere nis op het achterdek kuste hij Dusty intens en schoof hij haar glimmende minirokje omhoog. Toen Dusty wilde tegenstribbelen, fluisterde Ruben: *'Ik doe je geen pijn ...'* en hij schoof behendig het kruisje van haar slipje opzij. Hij pakte haar bovenbeen en tilde deze op, schoof zijn stijve pik naar binnen en neukte Dusty genadeloos op het dek tegen de muur.

Trillend van genot zuchtte Dusty: *'Niet stoppen ...'* En een luide gil ontsnapte uit haar mond.

Uitgaven Iris Pinson

2014

Als je alleen...

Erotisch relatiedrama

Print ISBN 9789082192902

E-book ISBN 9789082192919

2014

California Dreaming

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192926

E-book ISBN 9789082192933

2015

Dr. Norton

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192940

E-book ISBN 9789082192957

2017

Donkertest

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192964

E-book ISBN 9789082192971

2021

Talent Hunter

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192988

E-book ISBN 9789082192995

Wordpress <http://irispinson.wordpress.com>

Facebook <http://www.facebook.com/Iris.Pinson.nl>

Linkedin <http://nl.linkedin.com/pub/iris-pinson/4b/701/61>

Twitter <https://twitter.com/irispinson10>

